

N:o 60.

Af herr **K. E. Holmgren**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om omarbetning af resereglementet, särskildt i vissa afseenden.

På grund af bestämmelserna i nu gällande resereglemente torde statsverket få vidkännas resekostnadsersättningar, som uppgå till vida större belopp, än resorna verkligen kostat.

Resereglementet tillerkänner 1:sta och 2:dra reseklasserna skjuts-lega efter 3 hästar, ehuru det väl knappast någonsin numera förekommer, att resa verkligen företages mera än efter 2 hästar. Vidare erhålles i reseklasserna 1—3 ersättning för dubbel hyttplats, ehuru enkel hyttplats i regeln torde begagnas — såvida icke den resande får nöja sig med salongsplats. Vid resa på jernväg erhålla samma reseklasser ersättning för plats i första klassens kupé, äfven om dylik kupé bevisligen icke förefinnes.

I afseende på dagtraktamentena, som nu utgå med 15 kronor för 1:sta, 12 kronor för 2:dra och 10 kronor för 3:dje klassen, torde någon modifikation kunna ega rum utan att medföra förlust för den resande.

En synnerligen dryg post för staten är ersättningen för transport af reseffekter, så att sådana fall äro ej sällsynta, der ersättningen för dylik transport uppgår till högre belopp än sjelfva passagerareafgiften. Der distanserna äro korta, synes det, som om ytterst få reseffekter skulle behöfva medtagas. I de flesta fall lärer väl vid en tjänsteresa icke nödvändigtvis behöfva medföras mera bagage, än som medtages t. ex. i kupén och som den resande sjelf beqvämligen lärer kunna på en kort distans

transportera. I sådana fall deremot, der mera reseffekter behöfvas, lära väl de respektiva dagtraktamenten, äfven om de blifva något modifierade, godt kunna räcka till för en oundgängligen nödig transport af reseffekter.

Vid resor på jernväg och ångbåt är den resande berättigad till ersättning för transport af åkdon; och likväl torde numera de fall vara sällsynta, der den resande icke vid gästgifvaregården erhåller lämpligt åkdon.

Beträffande åkdonslegan, som för 1:sta och 2:dra reseklasserna utgår med 1 krona för mil och för 3:dje och 4:de reseklasserna med 60 öre för mil, torde kunna sägas, att staten här betalar med väl rund hand.

Oaktadt tur- och returbiljetter och äfven rundresebiljetter numera finnas införda vid snart sagdt alla jernvägs- och ångbåtslinier, får staten oftast betala resorna för sina ändamål efter enkla turbiljetter.

Slutligen må det jemväl anföras, huruledes det vid granskningen af reseräkningar förefallit, som om det för närvarande finnes allt för litet korrektiv mot att resor på statens bekostnad företagas utan att vara oundgängligen behöfliga.

Då sparsamhet med statens medel är ett vilkor för att statens ingalunda obegränsade tillgångar skola förmå att bära statsutgifterna, torde, på skäl jag ofvan anført, äfven resereglementet böra tagas i betraktande, och får jag i sådant afseende föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anholder om omarbetning af resereglementet i syfte af större sparsamhet, och särskildt

1) att skjutslegan för reseklasserna 1—2 bestämmes att utgå efter 2 hästar;

2) att vid resa med ångbåt för reseklasserna 1—3 afgiften må beräknas för en hyttplats eller, när hytt ej förekommer, för en salongsplats;

3) att vid resa med jernväg för reseklasserna 1—3 afgift för 1:sta klassens kupé ej får beräknas utom i det fall, då sådan kupé verkligen förefinnes;

4) att dagtraktamentet bestämmes till 12 kronor för 1:sta, 10 kronor för andra och 8 kronor för 3:dje reseklassen;

5) att rätten till ersättning för transport, ej mindre af reseffekter än äfven af åkdon, må ur resereglementet utgå;

6) att åkdonslegan bestämmes till 80 öre milen för reseklasserna 1 och 2, samt till 50 öre milen för reseklasserna 3 och 4; och

7) att i alla tillämpliga fall resekostnadsersättningen beräknas efter tur- och returbiljett eller rundresebiljett.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1895.

K. E. Holmgren.
